

15. molitveno srečanje

Jezuitske molitvene skupine

✧ sobota, 28. januar, 18. ura, draveljska nova cerkev

✧ ob 19. uri sv. maša

Molili bomo za določen poseben namen ter duhovne in redovne poklice. Imeli bomo adoracijo in meditacijo pred Najsvetejšim ter zmolili en rožni venec.

Namen tega srečanja bo:

Za to, da bi postni čas vodil k mojemu spreobrnjenju vsaj v eni stvari, ki si jo bom (sem si jo) zadal(a).

Odlomka za premišljevanje

Za 15 min premišljam prvi odlomek nato za 15 min še drugega. Vnaprej si določim čas molitve (tukaj predvideno pol ure za skupino, če sam, lahko podaljšam). V drugem delu molitve zmolim del rožnega venca v zgornji namen in za nove duhovne in redovne poklice. V prvem delu molitve, pri tekstih, vedno najprej prosim za Božjo prisotnost pri molitvi in se zavem, da govorim z Bogom, nato izrečem prošnjo za ta mesec, navedeno zgoraj. Zatem preberem nedeljsko Božjo besedo dvakrat ali trikrat in po spominu premišljam to, kar mi je ostalo in me nagovorilo. Nato lahko preberem po potrebi še enkrat ter nadaljujem premišljevanje. Lahko se o tem začnem pogovarjati z Bogom, mu odprem srce, ga sprašujem... Ob koncu se zahvalim za to, da sem bil(a) lahko ta čas pred Njim in za vse, kar sem prejel(a) – skratka, pustim spregovoriti duši. Podobno ob drugi molitvi. Če sem sam(a) lahko vzamem za daljši čas le eno od obeh spodnjih molitev.

1. premišljevanje - nedeljski evangelij

Jezusov obraz je zasijal kakor sonce (Mt 17,1-9)

Iz svetega evangelija po Mateju

Tisti čas je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih pëljal na visoko goro, na samo. Vpričo njih se je spreménil. Njegov obraz je zasijal kakor sonce in njegova oblačila so postala bela kakor luč. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. Peter pa se je oglasil in rekel Jezusu: »Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavim tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ko je še govóril, jih je obsenčil svêtel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« Ko so učenci to zaslišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili.

In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: »Vstanite in ne bojte se!« Ko pa so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa samega. In medtem ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: »Nikomur ne povejte, kar ste videli, dokler Sin človekov ne bo vstal od mrtvih!«

2. premišljevanje – Iskanje duhovnega ravnotežja in s tem globine Ignacijeve duhovne vaje, točka 349 in 350

T 349: Sovražnik zelo pozorno ogleduje, ali je kaka duša širokovedna ali tenkočutna. In če je tenkočutna, si prizadeva, da jo privede še do večje tenkočutnosti, do skrajnosti, da jo lažje zbega in muči. Če vidi na primer, da duša ne privoli ne v smrtni greh ne v mali greh in še v senco premišljenega greha ne, tedaj si sovražnik prizadeva, ko je ne more pripraviti do tega, da bi storila nekaj, kar bi bilo na videz grešno, da bi dosegel vsaj to, da si sama umišlja greh tam, kjer ga ni, na primer v kakšni besedi ali v čisto neznatni misli. Če je duša širokovedna, si sovražnik prizadeva, da bi jo privedel k še večji širokovednosti. Če ji recimo prej ni bilo mar malih grehov, bo delal na tem, da ji zdaj še smrtnih ne bo mar; in če jo je prej kaj skrbelo zaradi greha, da jo bo zdaj manj ali sploh nič.

T350: Duša, ki želi napredovati v duhovnem življenju, mora vedno ravnati nasprotno kot ravna sovražnik. Če jo namreč sovražnik skuša zavesti v širokovednost, naj si prizadeva, da postane tenkočutnejša. Podobno, če jo sovražnik skuša utesniti in tako privedi v skrajnost, naj si duša prizadeva, da se utrdi v zlati sredini in se popolnoma umiri.